

Men naar vi her tale om saadanne Understøttelser, kunne vi ikke udelukkende gaa efter vedkommendes Trang, vi maa ogsaa i nogen Maade se hen til den Fortjeneste, som vedkommende eller, hvis det er Enker, deres Mænd have af Samfundet, vi kunne ikke uden videre sige: da Fru Budde har 1,500 Kr. aarlig og 15,000 i Kapital og Fru Monrad kun har 500 Kr. aarlig, saa er der selvfølgelig slet ingen Grund til at give Fru Budde noget som helst, og saa skulle vi give Fru Monrad 1,000 Kr. Det kan man ikke uden videre sige. Det er ikke Meningen, at Statskassen skal være en Slags Fattigkasse for en hel Masse Enker og andre fattige Personer, hvor man siger: saa og saa meget skal vedkommende have for at leve, hverken mere eller mindre. Det, der er Tale om, er ganske vist at yde Understøttelse, men ogsaa i nogen Maade om at give en Understøttelse, der staar i et vist Forhold ikke alene og maaske ikke en Gang saa meget til vedkommendes Trang, men til vedkommendes Fortjenester, eller, hvis det er Enker, til deres Mænds Fortjenester. Jeg vil haabe, at dette i nogen Grad kan være et fyldestgørende Svar til det ærede Medlem med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Jeg har endnu tilbage Spørgsmaalet om Bygningen til Statens Lærerkursus. Jeg haaber allerede i mine første Udtalelser at have vist, at det var et fornuftigt Arrangement, der er truffet, og det synes det ærede Medlem ogsaa at erkende, at det var; men han var forundret over, at man ikke havde mærket noget til, at man pludselig var kommen fra en Bygning i Frederiksberg Allé til en Bygning i Odensegade. Det ligger vist noget i, — undskyld at jeg siger det — at det ærede Medlem ikke har læst Bemærkningerne til Tillægsbevillingsforslaget, thi der findes netop de Summer, jeg tillod mig at nævne, som det har kostet at faa Bygningen i Odensegade indrettet, mellem 24 og 25,000 Kr. Disse Summer har jeg taget ud af Tillægsbevillingslovsforslaget, der vil det ærede Medlem finde den nærmere Redegørelse derfor, og baade af Hensyn til Tiden, og fordi jeg maatte forudsætte, at det ærede Medlem havde læst Tillægsbevillingsforslaget igennem, indlod jeg mig ikke paa at rede den Sag udførligere ud. Det er jo givet, at der kan siges, at det er alt for stor en Historie at ordne paa forventet Tillægsbevilling, og det ville ærede Medlemmer maaske sige, men det er af den Slags Ting, som kan indtræffe; naar der skal foretages et Køb af en Ejendom, maa

man undertiden benytte det gunstige Øjeblik, hvor den kan faas til Købs, og hvor en Minister maa løbe det Ansvar, at gøre det paa forventet Tillægsbevilling. Og naar den højtærede Minister har været saa heldig, som jeg tror, han har været i dette Tilfælde, skulde det være saa langt fra, at vi rejse Indvendinger derimod, at vi snarere, som jeg gjorde, da jeg første Gang havde Ordet, skulde sige: Ministeren fortjener Anerkendelse, fordi han har truffet et Arrangement, som baade finansielt set og ogsaa fra Lærerkursusets Side set maa siges at være overordentlig gunstigt.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister angaaende Bevillingen til den nye Kirke i Vejle. Den ærede Minister siger, at selv om Staten ikke yder Bidrag til den og Kirken bliver bygget alligevel, skulde den dog vedligeholdes. Det er meget sandt, men der bliver den store Forskel, at saa er det en Kirke, som ikke er bygget ved nogen Statsforanstaltning, det er en Kirke, som er opført ganske privat, og saa faar det være de privates Sag at holde den vedlige. Men naar Staten bidrager til Kirkens Bygning, er jeg bange for, at det vil gaa Beboerne i Vejle, som det desværre er gaaet os Beboere i København, at Ministeren faar udvirket en eller anden Lov, saa han uden at spørge Kommunalbestyrelserne eller uden at tage mindste Hensyn til deres Ønske kan paa-ligne dem Kirkeskat til Kirkernes Vedligeholdelse. Naar derfor denne Bevilling fra Staten endelig skal gives, vil jeg ønske, at den i hvert Fald maatte blive givet paa den Maade, at Bevillingen blev et Fond til Drift og Vedligeholdelse af Kirken, saa at Beboerne ikke kunne blive udsatte for det, vi have maattet døje det sidste Par Aar fra den højtærede Ministers Side.

Saa siger den højtærede Minister, at det forundrer ham slet ikke, at vi Socialdemokrater ere imod denne Kirkebevilling, og den ærede Ordfører (J. Jensen, Aalborg Amts 1ste Valgkreds), som nu er i nøje Overensstemmelse med Ministeren, gentager naturligvis det samme, at det heller ikke forundrer ham, at vi ere mod Kirken i Vejle. Det har hverken den ærede Minister eller den ærede Ordfører nogen som helst Ret til at udtale. Tværtimod viser det sig, at vi ere meget villige til at gaa med til Kirkebevillinger. Jeg skal saaledes tillade mig at henviser til Fi-